СТОЈАН НОВАКОВИЌ ДО ЧЕДО МИЈАТОВИЌ: (Цариград, 1888 год.)

“Само вистинските сметки се остваруваат, а во политиката се вистинити само оние сметки во кои нема ни малку илузија. Од тоа гледиште, ***а по прашањето за поширокиот српски продор во Македонија,*** *мораат како стварна основа да се земат овие точки:*

1. дека македонскиот дијалект е поразличен од српскиот и од бугарскиот, но дека има сличности и со едниот и со другиот;

2. дека ***бугарската пропаганда*** *до сега голема грижа полагала разликата меѓу ма-ке-донските дијалекти и српскиот јазик на секаков можен начин да ја обележи и ис-каже;*

3. во српскиот интерес е дека мора да се појде по истиот пат, *но стрпливо, со-лид-но и систематично со нови оригинални средства, поединечно употребувајќи се што може да ја намали разликата меѓу српскиот јазик и македонскиот дијалект, спро-тив-но на -горе наведените бугарски стремежи.*

Во тој правец и се чини дека е најпотребно ***составување на еден посебен Буквар на македонскиот дијалект за Македонија. Во тој Буквар би требало со македонскиот да се измеша и српскиот Буквар,*** *но така да македонскиот биде две третини, а срп-скиот ед-на третина, и тоа во втората половина.*

Букварот треба да се напише со српски правопис, со сета употребливо внимание за вис-тинската чистотта и добра транскрипција на македонскиот дијалект”

Архив Србије, МИД, ППО,II,225, 1888;

Б. Ристовски, Портрети и процеси...,1, стр/542;